

Toronto svētības

Pravietisks sapnis 2025.gada 28.aprīlī

Sapnī es biju aizceļojis uz Toronto Lidostas draudzi. Man bija iespēja aizlidot kāda cita vietā, kurš attiecās lidot. Interesanti, ka mani vispirms vakcinēja pret kaut kādām slimībām, lai draudzi pasargātu no vīrusies.

Kad ierados draudzē, vienīgais ko tur darīja – mērcējās Dieva Upē. Es redzēju, ka mērcēšanās bija apsūkusi. Dienas laikā tur bija jaunieši, kas garlaikojās un nezināja ko darīt? Gaisā bija jūtama netīro drēbju smaka, līdzīgi kā tas ir vecos satiksmes autobusus.

Kad es ienācu un sāku lūgt, Dieva Upe manāmi atjaunojās. Dievs bija atkal pieejams. Es redzēju kā pamazām sanāk cilvēki. Atnāca pat tādi, kurus es tur necerēju vairs ieraudzīt. Izrādās, viņi bija gaidījuši Dieva Upi parādāmies atkal. Ar manu atnākšanu tā atkal parādījās.

Tad es redzēju, ka atrodos it kā divās vietās vienlaicīgi. Tas viss par Dieva Upi notiek gan Toronto draudzē, gan tajā pašā laikā manās mājās Latvijā. Es sapnī sapratu, ka man to visu vajadzēs turpināt Latvijā.

Es biju visai vīlies, jo gaidīju savu dziedināšanu. Es biju Dieva Upē, taču joprojām biju ar kustību traucējumiem. Man bija tāda saprašana, ka šīs Toronto svētības ir VIENĪGAIS, kas man ir dots un nekā cita nebūs. Ar Toronto svētībām man būs jāpavada līdz mūža galam. Es sapnī pie sevis domāju: "Vai Toronto svētības būs pietiekamas, lai mani dziedinātu?" Īstenībā es nebiju pārliecināts par to, jo neesmu dzirdējis, ka tur kādi paralizētie kļūst veseli. Parasti tas ir noticis Sinagogas draudzē Nigērijā, bet ne Toronto Lidostas draudzē. Atceros, Džons Arnots reiz sūdzējās par to, ka viņa draudzē invalīdi tiek pārņemti ar Dieva Upi, bet joprojām paliek invalīdi. To viņš stāstīja Sinagogas draudzē, kad tur viesojās.

Tā domādams par savu dziedināšanu Toronto svētībās, es pamodos. Arī nomodā varēja just to

Toronto svētības

Autors Normunds Ozoliņš

Pirmdiena, 28 aprīlis 2025 05:59

pašu Dieva Upes svaidījumu,ko sajutu sapnī.